

အံ့ဖွယ်တိုက်ဆင့်မှ ဖြစ်ရပ်နှင့် ကဏ္ဍလမ်းတို့များ-၅

ဖြင့်ဆီ

< Mrs Hninzi >

Small Miracles for Families

by Yitta Halberstam & Judith Leventhal

ထုတ်ဝေသူအမှာ

ဆရာမမြနှင်းဆီ (Mra Hninzi) ဘာသာပြန်ထားသော အံ့ဖွယ်တိုက် ဆိုင်မှုဖြစ်ရပ် မှန်ဇာတ်လမ်းတိုများကို ထုတ်ဝေခဲ့သည် မှာ ယခုဆိုလျှင် အမှတ် ၅ သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။ ဤအံ့ဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းများ တွင် လုပ်ကြံဖန်တီးထားသော ဇာတ်လမ်းများ မဟုတ်ဘဲ မူရင်းစာရေးသူ Yitta နှင့် Judith တို့ ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ နှင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသောသူများကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံမေးမြန်းကာ ယင်းတို့ ပြောကြားခဲ့သော ဇာတ်လမ်းများကို မူရင်းအတိုင်း ပြန်လည်ရေးသားထားသော တကယ့်ဖြစ်ရပ် မှန်ဇာတ်လမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်တွင် အဖေနှင့် အမေ၊ သားနှင့် သမီး၊ လင်ယောက်ျားနှင့် ဇနီး၊ ညီအစ်ကို နှင့် မောင်နှမ၊ ဘိုးဘွားများ နှင့် မြေးများ ၊ ဦးလေး၊ အဒေါ်နှင့် အခြားညီအစ်ကိုမောင်နှမ စသည့် မိသားစုဝင်များ ၊ ဆွေမျိုးများကြား ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဖြစ်ရပ်များကို စုစည်းထားပါသည်။ ။

Small Miracles ဇာတ်လမ်းများကို စုစည်းနေသည့် နှစ်နှစ်အတွင်း မူရင်းစာရေးသူတို့ တွေ့ရသည့် တိုက်ဆိုင်မှုများ သည် မိသားစုအတွင်း ရစ်တွယ်လျက်ရှိသည့် နက်ရှိုင်းသောနှောင်ကြိုးများကို သတိပြုမိစေပြီး ယင်းတို့ မှ တစ်ဆင့် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သည့် ဆက်နွှယ်မှုများကြောင့် သက်ဆိုင်သူများ ၏ ဘဝတွင်

ထူးခြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဤဆက်နွယ်မှုများ သည် မယုံနိုင်
ဖွယ်အကြောင်း အရာများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များကို စိတ်ဝင်စားသူများ အတွက်
မျှဝေခံစားနိုင်ရန် အံ့ဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းတိုများ -၅
အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ ။

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

*

မိတ်ဆက်

မိန်းကလေးငယ်တစ်ဦးနှင့် သူ့ဖခင်တို့ အကြားတွင် မဝံ့မရဲ သိမ်မွေ့သည့် ဆက်ဆံရေး ရှိသည်။ နွေးထွေးသည့် ခံစားချက်လည်း ရှိသော်လည်း တစ်ခါမှ လှစ်ဟပြခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ မိန်းကလေးက သူ့ဖခင်အနေဖြင့် သူ့အပေါ်ထားရှိသောမေတ္တာသည် နက်ရှိုင်းသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးကိုခိုင်မာသည့် သံယောဇဉ် နှောင်ကြိုးတစ်ခုက ရစ်တွယ်ထားသည် ဆိုသည့် အာမခံချက်ကို လိုလားသည်။

သူတို့ နှစ်ဦးသည် လက်ဆောင် အပြန်အလှန်ပေးခြင်းမျိုးလည်း မရှိပါ။ ဖခင်ဖြစ်သူက ဥရောပမှ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အမေရိကန်စနစ်များ ၏ စီးပွားရေးဆန် မှု၊ အထူးသဖြင့် လက်ဆောင်ပေးသည့် စနစ်ကို သရော်သည်။ 'နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းက အဖေများ နေ့ မဟုတ်ဘူး လား' ဟု သူ့သမီးက အဖေများ နေ့တွင် လက်ဆောင်အနည်းအကျဉ်းပေးလျှင်ပင် အရေးမထားဘဲ ကဲ့ရဲ့ သည်။ သမီးမွေးနေ့တွင် လက်ဆောင်မပါဘဲ အိမ်ပြန်လာသော အခါကလည်း 'အဖေက နေ့တိုင်းကို သမီးမွေးနေ့လို မှတ်ယူထားတာ။ ဒီနေ့မှ မဟုတ်ဘူး ' ဟု ဂရုမစိုက်သလိုပုံစံနှင့် ပြောသည်။ သမီးဖြစ်သူက သူ့ဖခင်သူ့ကို ချစ်မှန်းသိသော်လည်း ဖခင်၏ ခံစားချက်ကို လှစ်ဟပြသော အပြင်ပန်းသရုပ်သကန်ကို တမ်းတသည်။

တစ်နေ့တွင် သူ၏ မန်ဟက်တန်အလုပ်မှ နေ့လယ်နားချိန်တွင် မိန်း

ကလေးက စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့သွားပြီး အရှေ့ဘက်ကောင်တာနားမှ စာအုပ်များကို ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဗြိတိန်ခနဲဆိုသလို စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သူ့အထူးသတိပြုမိသည်။ စာကိုလောဘတကြီး ဖတ်တတ်သော သူ့ဖခင်ကြိုက်နှစ်သက်မည့် စာအုပ်ဟု သူသေချာသိနေသော စာအုပ်မျိုးဖြစ်သည်။ မိန်းကလေး၏ အလုပ်သည် သူ့အထက်တန်းကျောင်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်း ပထမဦးဆုံး အလုပ်ဖြစ်ပြီး လစာလည်း မများ လှပါ။ ထို့ကြောင့် သူက အထူးခြိုးခြံချေတာသည်။ ကတ်ထူအဖုံးနှင့် ထိုစာအုပ်သည် ဈေးကြီးသည်။ သူဝယ်မည်ဆိုပါက ထိုရက်သတ္တပတ်အတွက် သူ့အသုံးကျပ်မည် သေချာသည်။ သို့သော် သူ့ဖခင် ထိုစာအုပ်ကို နှစ်သက်မည်ဆိုသည် ကို သိနေသဖြင့် စာအုပ်ကိုဝယ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။ ဖခင်က သူ့အတွက် လက်ဆောင် တစ်ခါမှ မဝယ်ပေးဖူးသော်လည်း သူက ယင်းအတွက်နှင့် တော့ သဘောထားမသေးလိုပါ။ သူ့နှလုံးသားကိုဖွင့်ထားပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်ကာ စာအုပ်ကိုဝယ်လိုက်သည်။ ထိုညတွင် သူ့ဖခင်ပြန်လာမည့် အချိန်ကို မျှော်လင့်တကြီး စောင့်နေသည်။ ဖခင်ကအိမ်ထဲကိုပင်ကောင်း ကောင်းမဝင်ရသေးမီ သူကအူမြူးစွာဖြင့် 'အဖေအတွက် သမီးလက်ဆောင်တစ်ခု ဝယ်ထားတယ်သိလား။ လက်ဆောင်ကို အဖေကြိုက်မှာ သေချာတယ်' ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့အခန်းသို့ပြန်ပြေးဝင်ပြီး စာအုပ်လက်ဆောင်ကို မယူနိုင်မီ ဖခင်ကရယ်ပြီး လင်းလက်သောမျက်လုံးများ ဖြင့် 'သမီး အံ့ဩသွားမလားမသိဘူး။ သမီးအတွက်လည်း အဖေမှာ လက်ဆောင်တစ်ခုပါလာတယ်' ဟု ပြောသည်။

မိန်းကလေးက အံ့အားသင့်သွားသည်။ ခံစားချက်ဖြင့် ဆို့နိုင်သည်။ သူ့ဖခင်က သူ့အတွက် ဘယ်တုန်းကမှ လက်ဆောင်မဝယ်ပေးဖူးပါ။ ယခုအချိန်သည် သူ့အတွက် လေးနက်သောမှတ်တိုင်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

သူက 'နေဦးအဖေ၊ သမီးတို့ လက်ဆောင်တွေကို အတူတူဖွင့်ကြရအောင်' ဟု ပျော်ရွှင်စွာပြောလိုက်သည်။ ။

သူတို့ မိသားစု စုဝေးရာဖြစ်သည့် မီးဖိုချောင်စားပွဲတွင် ကျန်မိသားစု ဝင်များ ရှေ့၌ သူတို့ လက်ဆောင်ကို ဖွင့်ကြသည်။ ။ ထုပ်ပိုးစက္ကူကိုဖြုတ်ပြီးသောအခါ သူတို့ လက်ဆောင်ကို သူတို့ ကြည့်ပြီး နှစ်ဦးစလုံးအံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။ ။ နှစ်ဦးစလုံး၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော စာအုပ်လက်ဆောင်သည် တူညီနေသည်။ ။ ကျွန်မ ဤဇာတ်လမ်းကို သေချာသိသည်။ ။ ကျွန်မဇာတ်လမ်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ။ ဇာတ်လမ်းထဲမှ ဖခင်သည် ကျွန်မဖခင်ဖြစ်သည်။ ။

ဤအဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည့် နေ့က အဖေများ နေ့ မဟုတ်ပါ။ နေ့ထူး နေ့မြတ်တစ်ခုခု လည်း မဟုတ်ပါ။ အဖေတို့ မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်လည်း မဟုတ်ပါ။ မည်သူ့မွေးနေ့မှ လည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း အကြောင်းမရှိဘဲလက်ဆောင်ပေးရန် ကျွန်မတို့ ထိုနေ့ကို ရွေးချယ်မိသည်။ ။ စာတစ်အုပ်တည်းကိုလည်း ဝယ်မိကြသည်။ ။ ကျွန်မအတွက် ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အဓိပ္ပာယ်အပြည့်နှင့် ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ ။ ကျွန်မတို့ နှလုံးသားထဲမှ လေးနက်သော ခံစားချက်ကို နောက်တစ်ဖန်ထုတ်ဖော်ပြသရန် လိုအပ်ချက် မရှိတော့ပါ။ ထိုနေ့က တိုက်ဆိုင်မှုက အရာရာကိုလှစ်ဟပြလိုက်သည်။ ။

ထိုနေ့မှ အစပြုပြီး ကျွန်မအနေဖြင့် ကျွန်မဖခင်မှ သူ၏ ချစ်မေတ္တာကို နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုခြင်းကို မတောင့်တတော့ပါ။ ကျွန်မဘဝတစ်လျှောက်လုံး အမြဲသတိရနေမည့် ထိုနေ့က အဖြစ်အပျက်သည် ကျွန်မတို့ အကြားသံယောဇဉ်ကို လှစ်ဟပြခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။

တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးဆက်နွှယ်မှုများ သည် တိုက်ဆိုင်မှုများ နှင့် အံ့ဖွယ်

ဖြစ်ရပ်များကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။ ။ ကျွန်မတို့ မိသားစုဆွေမျိုးများ ဖြစ်သည့် မိဘများ ၊ သားသမီးများ ၊ မောင်နှမများ ၊ အိမ်ထောင်ဖက်များ ၊ အဘိုးအဘွားများ ၊ မြေးမြစ်များ ၊ ဝမ်းကွဲမောင်နှမများ ၊ ဦးလေး အဒေါ်များ ထက် ပိုသော ဆက်နွှယ်မှုမျိုး ဘယ်မှာ ရှိဦးမည်နည်း။ ကျွန်မတို့ Small Miracles ဇာတ်လမ်းများကို စုစည်းခဲ့သည့် နှစ်နှစ်တာကာလတွင် ဂျူဒစ်သ်နှင့် ကျွန်မတို့ သိရှိရသည့် 'တိုက်ဆိုင်မှုများ' တစ်ပုံတစ်ခေါင်းသည် မိသားစုများ အတွင်း ရစ်တွယ်လျက်ရှိသည့် နက်ရှိုင်းသောနှောင်ကြိုးများကို သတိပြုမိစေပြီး ယင်းတို့ မှ တစ်ဆင့် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ။ ကျွန်မတို့ ကြုံတွေ့ရသော သူများမှ ပြောပြသည့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဆက်နွှယ်မှုများကြောင့် သက်ဆိုင်သူများ ၏ ဘဝတွင် ထူးခြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ။ ဤဆက်နွှယ်မှုများ သည် အချိန်ကိုကျော်လွှားသည် ၊ သေမင်းကို အာခံသည် ၊ ထာဝရရှင်သန်သည်။ ။ ဇာတ်လမ်းအများ စုသည် ကမ္ဘာ၏ ဟိုမှာ ဘက်ကလာသည့် အရိပ်လက္ခဏာကိုပြသည်။ ။ ဤအံ့ဖွယ်ဇာတ်လမ်းများ အနက်မှ တစ်ခုသည် ဂျူဒစ်သ်သို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အတော်ကြာက ဂျူဒစ်သ်သည် လူငယ်တစ်ဦးနှင့် တွဲနေသော်လည်း ထိုသူ့ကိုလက်ထပ်သင့် မသင့်ဝေခွဲမရပါ။ တစ်ညတွင် သူ၏ ကွယ်လွန်ပြီးသည့် ဖခင်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးသည် ထူးဆန်းသောအိပ်မက်တစ်ခု မက်သည်။ ။ အိပ်မက်တွင် သူ၏ ဖခင်က ထိုသူငယ်ချင်းကို 'ငါပြောတာကို နားထောင်ပေးပါသူငယ်ချင်း။ ငါ့သမီးက လူငယ်တစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေပေမယ့် သူလက်ထပ်သင့် မသင့် ဝေခွဲမရဖြစ်နေတယ်။ မင်းသူ့ဆီသွားပြီး ဒီလူငယ်က သူ့အနာဂတ်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးပဲ။ အတွေးမမှားဘဲ လက်ထပ်သင့်တယ်လို့ ပြောပေးပါ။ သူ ဒီ

လူငယ်နဲ့ ပျော်ရွှင်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ရလိမ့်မယ်၊ ငါသေချာသိတယ်။

ဖခင်၏ သူငယ်ချင်းသည် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးပြီး ချွေးများ ထွက်လာသည် ၊ ရင်လည်း တုန်နေသည် ။ အိပ်မက်ကို တကယ့်အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလိုခံစားမိသည် ။ သူ့ဇနီးကို သဲသဲမဲမဲနိုးပြီး အိပ်မက်ကို ပြောပြသည် ။ 'ငါဂျူဒစ်သ်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး သူ့အဖေပြောတာကို ပြောပြလိုက်ရမလား' ဟု ဇနီးကိုမေးသည် ။ ဇနီးဖြစ်သူက 'အစွဲအလမ်းမကြီးပါနဲ့ ။ သူ့အဖေက တမလွန်ကနေ ရှင့်ဆီကို လာတယ်လို့ ရှင်ထင်နေတာလား' ဟုပြောသည် ။ ထိုသူက ဂျူဒစ်သ်ကို မတွေ့ဖြစ်သည် မှာ နှစ်အတော်ကြာပေပြီ။ ဂျူဒစ်သ်အနေဖြင့် လူငယ်တစ်ဦးနှင့် တွဲနေလားလည်း သူမသိပါ။ သို့ဖြင့် သူ့ဇနီး၏ တွေးခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်ပြီး ထိုကိစ္စကို မေ့ထားလိုက်သည် ။

နောက်တစ်ပတ်ကြာသော် ဂျူဒစ်သ်၏ ဖခင်က သူ့သူငယ်ချင်းကို ဒုတိယ အိပ်မက်ပေးသည် ။ 'ငါမင်းဆီကိုတမလွန်ကနေ ဘယ်နှခါလာပြောရမှာ လဲ။ သမီးကို ဟိုလူငယ်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ပြောပေးပါလို့ မှာ ထားရဲ့ သားနဲ့ ' ဟု သူ့မိတ်ဆွေကို ရန်တွေ့သည် ။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် လည်း ဖခင်မိတ်ဆွေသည် ကြောက်လန့်စွာနိုးလာသည် ။ သူ့ဇနီးသရော်လျှင် သရော်ပါစေ၊ သူ့သူငယ်ချင်းမှာ ကြားချက်အတိုင်း လုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။ ဂျူဒစ်သ်ထံ ဖုန်းဆက်ရန် စကားပြောခွက်ကိုကိုင်လိုက်ချိန်တွင် တစ်ဖက်မှ ဂျူဒစ်သ်ကလည်း 'အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မဂျူးလ်စ်ကို လက်ထပ်သင့် မသင့် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုလောက် ပြပါဘုရား' ဟု ဆုတောင်းနေစဉ် ဖြစ်သည် ။ ဗြုန်းခနဲ တယ်လီဖုန်းမြည်သည် ။ 'ဂျူဒစ်သ်လား။ ငါဘယ်လိုပြောရမလဲတော့မသိပေမယ့် မင်းအဖေဆီက အမှာ စကားတစ်ခု ငါမင်းကို ပြောပြစရာရှိတယ်'။

မကြာမီဂျူဒစ်သ်နှင့် ဂျူးလစ်တို့ ၏ ကိုးနှစ်မြောက်မင်္ဂလာ နှစ်ပတ်လည်ကျရောက်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ချစ်စရာကောင်းသော သားသမီးသုံးယောက်လည်း ရှိသည်။ ဂျူဒစ်သ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ရန် တွန်းအားတစ်ခု လိုအပ်ခဲ့သည်။ ထိုတွန်းအားကို မမျှော်လင့်သော ဇာစ်မြစ်မှ ရရှိခဲ့သည်။ ။

ထူးကဲသည့် စာရေးဆရာနှင့် ဆရာတစ်ဆူဖြစ်သူ Joseph Campbell ၊ က 'ဘဝဆိုတာ အဖြေရှာရမယ့်စကားထာတစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ ။ တွေ့ကြုံခံစားရမယ့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတစ်ခုပဲ'ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ။ လောကတွင် ဆင်ခြင်တွေးခေါ်မှုမပြုလုပ်နိုင်သည့် ၊ သို့မဟုတ် အကြောင်းပြချက်မရှိသည့် အရာများ ရှိသည်။ သို့သော် အရာရာကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာက ကျော်လွှားသည်။ ။

'ဘုရားသခင်ကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်သနည်း၊ သင့်နှလုံးသားကို ဖွင့်ထားလျှင် တွေ့နိုင်သည်' ဟု ပညာရှိတစ်ဦးကပြောဖူးသည်။ ။ ကျွန်မတို့ ချစ်သော မိသားစုဝင်များ သည် လည်း ကျွန်မတို့ နှလုံးသားတွင် ထာဝရကိန်းအောင်းလျက်ရှိသည်။ ။

စာရေးဆရာ Maya Angelou က 'ငှက်တစ်ကောင်တေးသီတာဟာ အဖြေတစ်ခု ရှိလို့ မဟုတ်ဘူး။ ။ တေးတစ်ပုဒ်ရှိလို့ ပဲ' ဟု ပြောဖူးသည်။ ။ ဤစာအုပ်သည် ကျွန်မတို့ အားလုံး၏ အချစ်သီချင်းဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်မတို့နှင့် ခွဲခြားမရနိုင်သော မိသားစုဝင်များ အတွက် လေးနက်သောသီချင်း ဖြစ်သည်။ ။ အချို့ဇာတ်လမ်းများ တွင် ပါဝင်သော ပဟေဠိများနှင့် ဆန်းကြယ်မှုများကို အပြည့်အဝ နားမလည်နိုင်သလို ရှင်းပြနိုင်ခြင်းလည်း မရှိပါ။ သို့သော် ယင်းသည် ဤစာအုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်မတို့ အနေဖြင့် တေးသီချင်းကို မျှဝေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ။ ဤတေးဂီ

တကို ကြားရခြင်းကြောင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ပါစေ။ စည်းချက်နှင့် လိုက်က နိုင်ပါစေ။ ဘုရားသခင်၊ စကြာဝဠာ၊ လောကသားများ နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သဟဇာတ ဖြစ်နေခြင်း၏ ညင်သာပေါ့ပါးမှုကို ခံစားနိုင်ကြပါစေ။

*

တစ်ဆယ့်သုံး

ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးသားများ ၏ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုများ သည် အမျိုးသမီးများ ၏ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုများမှ ကွဲပြားခြားနားမှုရှိသည် ။ ယင်းသည် များ သောအားဖြင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိပြီး အလွန်အကျွံလည်း မဟုတ်ပါ။ သူတို့ ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းအနေဖြင့်လည်း အမျိုးသမီးများ က ထားရှိခံစားသည့် အစိတ်အပိုင်းထက် သိသိသာသာနည်းသည် ။ အမျိုးသမီးများက သူတို့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ ၏ ရိုင်းပင်းကူညီမှုကို အားကိုးကြသည် ။ အမျိုးသားများက သူတို့ စိတ်ထိခိုက်မှုနှင့် လုပ်ငန်းခွင်ဖိစီးမှုများကိုကျော်လွှားလွန်မြောက်ရန် ခင်မင်ရင်းနှီး သူများ ၏ ရိုင်းပင်းကူညီမှုထက် ကိုယ်ပိုင်ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်မှုနှင့် ကိုယ့်အားကိုးစိတ်ဓာတ်ဘက် သို့ အလေးသာသည် ။ သို့သော် ယင်းသည် သမားရိုးကျပုံစံသာဖြစ်ပြီး ခြွင်းချက်တွေ့ရှိ စမြဲပင်။ ဂယ်ရီကလားရ်နှင့် စတိဗ်ဘာဘင်တို့ အကြား ခင်မင်ရင်းနှီးမှုသည် ထိုကဲ့သို့သော ခြွင်းချက်တစ်ခုဖြစ်သည် ။

ဂယ်ရီက စတိဗ်ကို ကော်နက်တီးကတ်မြို့ရှိဘားတစ်ခုတွင် မတော်တဆဆုံတွေ့ သောအခါ ချက်ချင်းဆိုသလိုသံယောဇဉ်ဖြစ်မိသည် ။ နှလုံးသားချင်းငြိတွယ်သွားသလို ခံစားရသည် ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ဂယ်ရီမှ စတိဗ်သို့ပေးသော သူ၏ ဓာတ်ပုံနောက်ကျောတွင် 'မင်းထက်ပိုကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်း မရှိနိုင်ဘူး။ မင်းနဲ့ ငါက တကယ့်ညီအစ်ကိုတွေပဲ' ဟု ရေးထားသည် ။

သူတို့ နှစ်ဦး ရင်းနှီးလွန်းသဖြင့် သူတို့ ဇနီးသည် များက သူတို့ သံ
ယောဇဉ်အတိုင်း အတာနှင့် စပ်လည်းပြီး ကျီစယ်ကြသည်။ ။ 'ရှင်တို့ နှစ်
ယောက်က ဥတစ်ဥတည်းက ပေါက်ဖွားတဲ့ အမြွှာတွေလိုပဲ'။ ဂယ်ရီ၏ ဇ
နီးက အံ့ဩတကြီးပြောလေ့ရှိသည် မှာ 'ရှင်တို့ စကားပြောပုံက အတူတူ
ပဲ။ အသံနေအသံထားလည်း အတူတူပဲ။ အတွေးအခေါ်လည်း တူတယ်၊
တစ်ခါတလေ တစ်ယောက်ပြောမယ့်စကား မဆုံးသေးခင် နောက်တစ်
ယောက်က အဲဒီစကားရဲ့ အပြီးသတ်ကို ဆက်ပြောပေးတယ်'။

ဂယ်ရီ၏ ဖခင်ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းဘင်းန့်မှ ငြိမ်းပြိုကျပြီး သူ့
အပေါ်ပိကာ ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားစဉ် စတိဗ်က ဂယ်ရီ၏ ဝမ်းနည်း
ပူဆွေးမှုကို နှစ်သိမ့်ပေးခဲ့သည်။ ။ ဂယ်ရီက သူ့ဖခင်ကိုဆုံးရှုံးရခြင်းအတွက်
ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သည်။ ။ 'ကျွန်တော့်အတွက် အထူးကဲဆုံးပုဂ္ဂို
လ်ပဲ' ဟု ပြောသည်။ ။ ဖခင်ဖြစ်သူ သတိမေ့မြောနေပြီး ဆေးရုံတွင် ရှိစဉ်
က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဂယ်ရီဆေးရုံသို့ မှန်မှန်သွားသည်။ ။ ဖခင်မှ
သူ့ကိုမကြားနိုင်သော်လည်း သူက ဖခင်ဖြစ်သူသို့ စကားပြောသည်။ ။ သူ့
စကားများကို ကြားနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်မိသည်။ ။ သူ နောက်ဆုံးပြော
သောစကားမှာ 'အဖေ၊ အဖေ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မိသားစုအဆင်ပြေဖို့
အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ခဲ့တယ်။ ကလေးတစ်ယောက်အတွက် အကောင်း
ဆုံးအဖေတစ်ယောက် ပဲ။ အဖေ့ကို အဲဒါသိစေချင်တယ်'။ ။ ဂယ်ရီက သူ့
ဆုံးရှုံးမှုမှ နာလန်ထူရန် ခက်ခဲခဲ့သည်။ ။ စတိဗ်က သူ့ကိုနှစ်သိမ့်ပေးသ
ည်။ ။

ဂယ်ရီတွင် မောင်နှမသုံးယောက်ရှိသည်။ ။ စတိဗ်က တစ်ဦးတည်း
သောသား ဖြစ်သဖြင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ လိုချင်သည်။ ။ ဂယ်ရီက
သူ့ထက် နှစ်နှစ်ခန့် ပိုကြီးသဖြင့် သူ့အစ်ကိုလို သဘောထားသည်။ ။ 'ကျွ
န်တော်တို့ က အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေထက် ပိုရင်းနှီးတယ်။ ဂယ်ရီက

ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ပါပဲ' ဟု စတိဗ်ကပြောသည်။ ။

စတိဗ်က သူ့ကိုယ်သူ ဂယ်ရီ၏ ပြတိုက်မှူးကဲ့သို့ တာဝန်ယူသည်။ ။ ဂယ်ရီ၏ အောင်မြင်သောအလုပ်နှစ်ခုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမှတ်တရဖြတ်ညှပ်ကပ်များ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ သတင်းစာမှ သတင်းများကို ထိန်းသိမ်းပေးသည်။ ။ ယင်းစုဆောင်းသိမ်းဆည်းမှုသည် တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာလျက်ရှိသည်။ ။ ဂယ်ရီက အားကစားဘက်တွင် ထူးချွန်သည်။ ။ (အမျိုးသား ဘောလုံးအသင်းတွင် ပင် ခေတ္တဝင်ကစားဖူးသည်။) သရုပ်ဆောင်ဘက်တွင် လည်း အောင်မြင်သည်။ ။ (Broadway နှင့် ရုပ်မြင်သံကြားအပြင် နာမည်ကြီးရုပ်ရှင်များ ၏ အပိုင်းကဏ္ဍ များ တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။) စတိဗ်ကမှတ်တမ်းများကိုစွဲစွဲမြဲမြဲထိန်းသိမ်းပေးသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် စတိဗ်လက်ထပ်သောအခါ သူက ဂယ်ရီကို သတို့သားအရန် လုပ်စေသည်။ ။

စတိဗ်အိမ်ထောင်ပြုပြီးသောအခါ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး၏ တဝလမ်းကြောင်းသည် ပြိုင်တန်းလျက် ရိုးစင်းစွာနှင့် စွဲစွဲမြဲမြဲရှိသည်။ ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်တွင် ဂယ်ရီထံသို့ ဖုန်းခေါ်ဆိုမှုတစ်ခု ဝင်လာပြီးသည့် အချိန်မှ စပြီး သူတို့ နှစ်ဦး၏ အနေအထားသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ။

တယ်လီဖုန်းလိုင်း၏ အခြားတစ်ဖက်မှ အမျိုးသမီးက 'ကျွန်မက ကော်နက်တီးကတ်မြို့ရဲ့ ကလေးမွေးစားခြင်းဆိုင်ရာ ရုံးဌာနကပါ။ အခု စကားပြောနေတာ ဂယ်ရီကလားရဲ့ ပါလားရှင်' ဟု ပြောသည်။ ။ ထိုစကားက ဂယ်ရီကို ခေတ္တခဏ စိတ်ထွေသွားစေသည်။ ။ သူ နှင့် သူ့ဇနီးက ယ်ရီလင်တွင် ကျန်းမာသန်စွမ်းသော သားသမီးသုံးယောက်ရှိသည်။ ။ မွေးစားခြင်းကဏ္ဍနှင့် လုံးဝပတ်သက်စရာ မရှိပါ။ သူ့ဇနီးကများ သူ့ကို

မပြောဘဲ ကလေးတစ်ယောက် မွေးစားရန်လျှောက်လွှာတင်ထားခဲ့သလား သူတွေဝေသွားသည်။

=====

'ရှင်အနီးအနားမှာ ထိုင်စရာခုံရှိလား။ ရှင်ထိုင်ဖို့ လိုအပ်ရင်လိုအပ်မယ်။ ကျွန်မ ရှင်ကိုပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်။ ရှင်ဟာ မွေးစားသားတစ်ယောက်ဆိုတာ ရှင်သိပါသလား' ဟု တစ်ဖက်မှ အမျိုးသမီးက ဆက်ပြောသည်။

'ကျွန်တော့်နဖူးတည့်တည့်ကို အုတ်ခဲတစ်လုံးနဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်သလိုပဲ။ ကျွန်တော့်အသက် ၅၁ နှစ်အထိ ကျွန်တော် သေချာသိထားခဲ့ရတာက ကျွန်တော်ဟာ ဘင်းနဲ့နဲ့ မာဂျရီကလားရ်တို့ ရဲ့ သားဦးပဲ။ တခြားတွေးထင်စရာဘာမှ မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်ကြီးပြင်းနေတဲ့ အချိန်တုန်းကလည်း ကျွန်တော့်ကို မွေးစားထားတာလားဆိုတဲ့ သံသယ လုံးဝ မရှိခဲ့ဘူး' ဟု ဂယ်ရီက ပြောပြသည်။

အမျိုးသမီးက ဂယ်ရီ၏ မွေးချင်းညီမတစ်ဦးဖြစ်သူက သူကိုယ်တိုင်လည်း မွေးစား သမီးဖြစ်ပြီး သူ၏ မောင်နှမများကိုဆေးရုံမှတ်တမ်းများအရ ခြေရာခံခိုင်းခြင်းကြောင့် ယင်းကို သိရှိလာရကြောင်း ဆက်ရှင်းပြသည်။ 'ကျွန်မမွေးစားကလေးကိစ္စ စုစုပေါင်း လေးထောင်လောက် ကိုင်တွယ်ဖူးပေမယ့် တစ်ခါမှ ဒါမျိုးမကြုံဖူးဘူး။ ရှင်တို့ မောင်နှမ ၁၃ ယောက်ရှိတဲ့ အထဲက ကိုး ယောက်ကို မွေးစားဖို့ ပေးခဲ့တယ်။ အခုအချိန်မှာ စုစုပေါင်း ၁၂ ယောက် အသက်ရှင်နေသေးတယ်'။

ဂယ်ရီကလားရ်သည် သူ့ဘဝကိုသူသိပြီး ဦးတည်ချက်လည်း ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယခု ဗြုန်းခနဲ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းတွင် သူသိသည် ဟု ထင်သော သူ့ဘဝသည် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်သွားသည် ။သူ့ကို

ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် သူ့မွေးစားမိဘများက ဂျူးဘာသာ ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ သူ့မိဘအရင်းများ သည် ရိုမန်ကက်သလစ် ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ပြီး အိမ်ရာစီမံကိန်းတိုက်ခန်းတစ်ခုတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ ၏ ၁၈ နှစ်ကြာ အိမ်ထောင်သက်တမ်းအတွင်း သားသမီး ၁၃ ယောက်ရသည်။ လွန်မင်းစွာ ဆင်းရဲခြင်းကြောင့် ကိုးယောက်ကို မွေးစားဖို့ ပေးလိုက်သည်။

ဂယ်ရီက သူ့မိဘများ အသက်ရှင်သေးလား မေးသည်။ အမျိုးသမီးက သူတို့ ဆုံးပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် ဂယ်ရီ၏ မောင်နှမအများ စုသည် အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်ကြကြောင်း ပြောပြသည်။

ဂယ်ရီသည် သူ့ဆီသို့ရောက်လာသော တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာသတင်းကြောင့် ကြက်သေသေနေမိသည်။ ထိုသတင်းထူးကို ဗြိတိန်ခနဲ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကြားနေရသဖြင့် အားလုံးကို လက်ခံခံစားရန် မလွယ်ပါ။ သို့သော် အကောင်းမြင်တတ်သည့် သူ့စိတ်ဓာတ်အရ သူက လူမှုဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးကို 'ကျွန်တော့်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူနဲ့ အရာရာကို မျှဝေတယ်။ သူက မွေးစားသားတစ်ယောက်ဆိုတော့ အခုကျွန်တော့်အနေအထားကို သူနဲ့ မျှဝေနိုင်တာပေါ့' ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ရှင့်သူငယ်ချင်းနာမည်က ဘာလဲ'။

ဂယ်ရီက ပြောပြလိုက်သောအခါ 'သူ့ဖုန်းနံပါတ် ကျွန်မကို ပေးနိုင်မလား။ ကျွန်မ သူ့ကိုရှာနေတာ'။

'မဟုတ်မှ လွဲရော၊ သူလည်း ကျွန်တော့်ညီတစ်ယောက်လို့ ပြောမလို့လား'။

'အမှန်ပဲ။ စတိဗ်ဘာဘင်က ရှင့်ညီအရင်းပဲ'။

ထိုနေ့ညနေခင်းက စတိဗ်ဘာဘင်အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ တယ်လီဖုန်းဖြေဆို စက်တွင် ကော်နက်တီးကတ်ပြည်နယ်မှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖုန်းဆက်ထားကြောင်းတွေ့ ရသည်။ 'ငါဘာများ လုပ်ထားမိလဲ။ အခွန်ကိစ္စတစ်ခုခုများ လားမသိဘူး' ဟု စိတ်ပူမိသည်။ အမျိုးသမီးထံ ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးက ဂယ်ရီကို ပြောသလိုပင် 'ရှင်ထိုင်နေရဲ့ လား။ ကျွန်မပြောစရာတစ်ခုရှိလို့' ဟု ပြောသည်။

စတိဗ်က သူသည် မွေးစားသားမှန်း သိထားခဲ့သည်။ သူ့မွေးစားမိဘများ သည် သူ့ကိုမေတ္တာအပြည့်ပေးသဖြင့် မိဘအရင်းအကြောင်းတစ်ခါမှ မမှန်းဆခဲ့ပါ။ မည်သို့ပင် ဆိုစေ ယခုသူကြားမည့် သတင်းအတွက်တော့ သူအဆင်သင့်မဖြစ်ခဲ့ပါ။

'ရှင်က မောင်နှမ ၁၃ ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ပဲ'။

'ဟုတ်လား'။

'ကျွန်မနောက်တစ်ခု ရှင့်ကို ပြောစရာရှိသေးတယ်'။

'အင်း၊ သူဘာများ ပြောဦးမလဲ' ဟု စတိဗ်က တွေးသည်။

'ရှင့်ဘဝမှာ ရှင်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး လူတိုင်းကလည်း ရှင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ညီအစ်ကို နဲ့ တူတယ်လို့ ပြောတဲ့ သူတစ်ယောက်ရှိလား'။

စတိဗ်ကမတွေဝေနေဘဲ 'ဂယ်ရီကလားရ်က ကျွန်တော့်အစ်ကိုရင်းလို့ ဆိုလိုတာ လား' ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တာပေါ့'။

ထိုအမျိုးသမီးနှင့် စကားအတော်ကြာပြောပြီးသောအခါ စတိဗ်က ဂယ်ရီထံဖုန်းဆက်ပြီး 'ဒီအဖြစ်အပျက်ကို အစ်ကိုယုံနိုင်ရဲ့ လား' ဟု မေး

သည် ။

ဂယ်ရီက 'စတိဗ်ရေ၊ ငါတို့ က နဂိုကတည်းက ညီအစ်ကိုလိုနေခဲ့တာ ဆိုတော့ အခု ဘာမှ ပြောင်းလဲမှုမရှိဘူး။ ငါတို့ ကြားက ဆက်နွယ်မှုက တော့ အရင်ကထက် ထူးခြားမှု ပိုရှိသွားတာပေါ့' ဟု ပြန်ပြောသည် ။

နောက်ပိုင်းလများ တွင် ဂယ်ရီနှင့် စတိဗ်တို့ သည် သူတို့ ၏ အခြား မောင်နှမလေးယောက်နှင့် ချိတ်ဆက်မိသည် ။ တစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက် ရင်းနှီးမှု ရယူကြသည် ။ ထူးခြားမှုများကိုလည်း ကြုံတွေ့ရသ ည် ။ ညီတစ်ယောက်သည် ဂယ်ရီနှင့် လွန်ခဲ့သည့် ၁၅ နှစ် ကတည်းက ကာယလေ့ကျင့်ခန်း အတူလုပ်ခဲ့သူ ရစ်ချတ်ဆိုသူ ဖြစ်နေသည် ။ နောက်တစ်ယောက်မှာ မစ်ကာဆိုသူ ညီမဖြစ်သည် ။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဂယ် ရီက မစ်ကာနှင့် ခေတ္တခဏ တွဲခဲ့ဖူးသည် ။

ဂယ်ရီက မစ်ကာနှင့် ဆက်ဆံရေးမဖွံ့ဖြိုးခဲ့၍ တော်သေးသည် ဟု တုန်ခါစွာဖြင့် ပြောသည် ။ 'ကလေးတွေကို မွေးစားဖို့ ပေးလိုက်ပြီး စာရွက်စာတမ်းတွေကိုလျှို့ဝှက်ထားတဲ့ အခါ ဒါမျိုးတွေဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သတိထားသင့်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ'။

'ဒါပေမဲ့ စတိဗ်နဲ့ မျှဝေတဲ့ အနေအထားကတော့ ထူးခြားတယ်။ ချစ်ခင်မှု၊ ခင်မင် ရင်းနှီးမှုနဲ့ နောက်ဆုံး ညီရင်းအစ်ကိုတွေဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လမ်းက ထူးဆန်း ပြီး ရှုပ်ထွေးပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမိကြတာက အံ့ဩဖွယ်ရာနဲ့ ပျော် ရွှင်ဖွယ် ရာအတိပဲ'။

ရင်မှ လာသောတေး

တိုက်ပွဲများကို ငြီးငွေ့သော စစ်သားများ သည် များ သောအားဖြင့် ညဉ့်နက်ချိန်တွင် နေ့အချိန်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲရခြင်းများ ၏ မရပ်မနား သေနတ်သံများ ၊ ဒဏ်ရာရသူများ ၏ စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အော်ညည်းသံများ ၊ သေမင်းနှင့် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ထိတွေ့ရခြင်းများမှ ခေတ္တစိတ်သက်သာရာ ရှာဖွေလေ့ရှိကြသည်။ ။ သေအံ့ဆဲဆဲစစ်သားများ ၏ သွေးစွန်းသော စစ်မြေပြင်ကို နေဝင်ရီတရောအချိန်၏ မည်းနက်သောအမှောင်ထုက မှေးမှိန်စေသည်။ ။ စစ်သားများ သည် ထိုခေတ္တခဏနားရချိန်တွင် ဆေးလိပ်သောက်သည် ၊ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် တိုးတိတ်စွာစကားပြောကြသည် ၊ သို့မဟုတ် လရောင်လွှမ်းသော ကောင်းကင်ကို စိတ်အေးလက်အေး ကြည့်နေလိုက်ကြသည်။ ။

သို့သော် ပြည်တွင်းစစ်မာန်ဟု နိပြင်းနေသည့် ၁၈၆၂ ခုနှစ် ညတစ်ညက လမင်းကို ထူထဲသောတိမ်များက ပိတ်ဖုံးထားသည်။ ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ မြောက်ပိုင်းစစ်တပ်ဗိုလ်ကြီး Robert Ellicombe အတွက် နားချိန်မရပါ။ သူက သူ့စစ်သားများ နှင့် Virginia ရှိ Harrison's Landing တွင် စခန်းချထားပြီး သူတို့ နှင့် မလှမ်းမကမ်းမြေနေရာတွင် တောင်ပိုင်းစစ်တပ်က စခန်းချထားသဖြင့် သူတို့ အနေဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ မရှိသလို လုံခြုံမှုလည်း မခံစားမိပါ။ ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရသည်။ ။ တောင်ပိုင်းစစ်တပ်မှ မြောက်ပိုင်းစစ်တပ်ထက် ဆုံးရှုံးမှုပိုများ သော်လည်း ဗိုလ်ကြီး Ellicombe က အော

င်နိုင်မှုမခံစားမိသလို ပျော်မြူးအားရမှုလည်း မခံစားမိပါ။ ဤစစ်ပွဲကြီးတွင် ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ရသည် ။ မိသားစုများ လည်း ပြိုကွဲသည် ။ သေဆုံးမှုပမာဏသည် လည်း Robert ကို စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်စေသည် ။ လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် Robert အဖို့ အထက်အမိန့်ကို မြေဝယ်မကျ နာခံသော်လည်း မလိုအပ်ဘဲ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ အသက်များ ဆုံးရှုံးရခြင်းကို မခံမရပ်ဖြစ်မိသည် ။

ထိုစဉ်က ဗိုလ်ကြီး Ellicombe သည် သူ၏ ရွက်ဖျင်တဲအပြင်ဘက်တွင် ရပ်နေသည် ။ သူအတွေးနက်နေသည် ။ တစ်နေ့တာ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်သုံးသပ်သည် ။ နောက်နေ့အတွက် ဗျူဟာကို အသင့်ပြင်သည် ။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အာရုံသို့ အသံတစ်ခုက ထိုးဖောက်ဝင်လာသည် ။ ဝေဒနာပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသည့် စစ်သားတစ်ယောက်၏ တိုးခိုမ့်သော ညည်းတွားသံ ဖြစ်သည် ။ ဒဏ်ရာရထားပြီး စစ်မြေပြင်တွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကျန်ခဲ့သောစစ်သားတစ် ဦးဖြစ်မည်။ မြောက်ပိုင်းတပ်ကလား၊ တောင်ပိုင်းတပ်ကလားဟု Ellicombe က စဉ်းစားသည် ။ ဆင်းရဲဒုက္ခဖြင့် အော်ညည်းသံတွင် ကွဲပြားမှုမရှိဟု လည်း သူသိသည် ။ သူက သူ့စခန်းကို ဝေ့ကြည့်ပြီး အခြားမည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက် ထိုအသံကို ကြားလိုက်မိသနည်းဟု ရှာကြည့်သည် ။ တာဝန်ကျနေရာတွင် စွဲမြဲနေရသော အစောင့်စစ်သား အနည်းငယ်မှ လွဲလျှင် အခြားမည်သူမျှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမရှိပါ။ နာကျင်နေသောစစ်သားထံ စေလွှတ်နိုင် သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိ။ စစ်သားမှ လည်း အကူအညီအမြန်လိုနေသည် ။ မြောက်ပိုင်းစစ်သားမဟုတ်ဘဲ တောင်ပိုင်းစစ်သားဖြစ်နေခဲ့လျှင် မည်သို့လုပ်မည်နည်းဟု သူ စဉ်းစားသည် ။ တောင်ပိုင်းစစ်သားဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း မည်သူမှ ထိုမျှလောက် နာကျင်မှု မခံစားသင့်။ ရန်သူဖြစ်လျှင်ပင် ဆေးကုသမှုခံစားထိုက်သည် ။ Ellicombe က ထိုစစ်သားကို စွန့်စားပြီး ကယ်တ

င်မည်၊ ရန်သူစစ်တပ်မှ စစ်သားလည်း ဖြစ်နေနိုင်သည် ဟု စဉ်းစားသည် ။ သို့သော် သူ့စိတ်တွင် စိုးမိုးနေသည် က 'ငါဒီစစ်သားကိုကယ်မှ ဖြစ်မယ်'။

လေလွင့်ကျည်ဆန်များ လာမထိစေရန် မြေပြင်တွင် ဝပ်တွားပြီး Ellicombe က ဒုက္ခရောက်နေသောနေ သောစစ်သားထံ တဖြည်းဖြည်းချင်း သွားသည် ။ လမဲ့ညကို ကျေးဇူးတင်မိသည် ။ ရန်သူဘက်မှ သူ့လှုပ်ရှားမှုကို မမြင်တွေ့စေရန် ဖုံးကွယ်ပေး၍ ဖြစ်သည် ။ သူ့ကိုလမ်းကြောင်းပေးသည် က စစ်သား၏ ညည်းညူသံဖြစ်သည် ။ သို့သော် သူရှေ့တိုးသွားစဉ်တွင် ပင် ထိုညည်းညူသံမှာ အသံတိုးသွားလျက်ရှိသည် ။ ထိုစစ်သားထံ Ellicombe ရောက်သွားသောအခါ ထိုသူသည် အသက်ငင်နေပြီဖြစ်သည် ။ သို့သော် Ellicombe က လက်မမြှောက်ပါ။ စစ်သားကို သူ့တပ်ဘက်သို့ပြန်ဆွဲခဲ့ပြီး တပ်သို့ရောက်မှ သွေးခုန်နှုန်း ကိုစမ်းကြည့်လိုက်သည် ။ သူနောက်ကျသွားပြီဖြစ်သည် ။ သူအသက်စွန့်ပြီး ဆွဲယူခဲ့သောစစ်သားသည် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည် ။

Ellicombe က မီးအိမ်တစ်လုံးကိုထွန်းညှိပြီးကြည့်လိုက်သောအခါ စစ်သားက တောင်ပိုင်းယူနီဖောင်းဝတ်ဆင်ထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။ မျက်နှာပေါ်သို့ မီးအိမ်ကို မြှောက်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူအေးစက်သွားသည် ။ ထိုမျက်နှာ၏ ကောက်ကြောင်းအသေး စိတ်ကို သူသိသည် ။ သူ့သား၏ မျက်နှာ ဖြစ်နေသည် ။

သူ့သားသည် ပါရမီထူးပြီး ထက်မြက်သော တေးရေးတစ်ဦးဖြစ်သည် ။ ပြည်တွင်းစစ် စတင်ဖြစ်ပွားစဉ်အချိန်က သူကတောင်ဘက်ပိုင်းမှ နာမည်ရအနုပညာတက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် ဂီတပညာသင်ယူနေချိန်ဖြစ်သည် ။ သူ့ဖခင်ထံအကြောင်းမကြားဘဲ သူကတောင်ပိုင်း စစ်တပ်သို့ဝင်

ခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ်က မြောက်ပိုင်းနှင့် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်များ တွင် တကွ
တပြားစီ ရှိနေသော မိသားစုများ အနေဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဆက်သွယ်
ရန် အလွန်ပင်ခက်ခဲသည်။ ။ Ellicombe အနေဖြင့် သားဖြစ်သူထံမှ သ
တင်းမရသည် မှာ အတော်ကြာပြီဖြစ်သည်။ ။ သားဘေးအန္တရာယ်ကင်း
စေရန်သာ ဆုတောင်းနေရသည်။ ။ အချိန်ကြာမြင့်စွာအဆက်အသွယ် ပြ
တ်နေသောအခါ Ellicombe က အလွန်အမင်းစိတ်ဆင်းရဲလာသည်။ ။ စိုး
ရိမ်ကြောင့် ကြသည်။ ။ သားဘယ်မှာ လဲ။ ယခုတော့ သားဘယ်မှာ လဲသိ
ရပြီ။ သားဖြစ်သူကို ပွေ့ပိုက်ပြီး ကြေကွဲစွာငိုသည်။ ။

အတောမသတ်နိုင်သောမျက်ရည်များ ကုန်ခန်းလာသည့် အခါ Ellicombe က သူ့သား၏ အိတ်ကပ်များကိုရှာရန် စဉ်းစားမိသည်။ ။ သားဖြစ်သူ၏ မသေဆုံးမီ လပိုင်းအချိန်များကို သဲလွန်စပေးနိုင်မည့် အရာတစ်ခုတွေ့လိုတွေ့ငြားဖြစ်သည်။ ။ သူနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်သည့် အချိန်များ ဖြစ်သည်။ ။ သူ့သား အဘယ့်ကြောင့် တောင်ပိုင်းစစ်တပ်ထဲဝင်သည်။ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဖြစ်ခဲ့သည် ကို သိလိုစေဖြင့် သူ့သား၏ ယူနီဖောင်းကို စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာဖွေသည်။ ။ သို့သော် သမားရိုးကျသက်သေခံကတ်ပြားနှင့် ဂီတသင်္ကေတများ ရေးခြစ်ထား သောစာရွက်တစ်ရွက်မှ လွဲလျှင် အခြားဘာမှ မတွေ့ရပါ။ ထိုဂီတသင်္ကေတများ သည် ပါရမီထူးသောသူ့သား၏ တစ်ခုတည်းဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သော မူရင်းလက်ရာတေးသီစပ်မှုဖြစ်မှန်း သိသာသည်။ ။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ဗိုလ်ကြီး Ellicombe က သူ့သားကို စစ်အခမ်းအနားဖြင့် သဂြိုဟ်ရန် ခွင့်တောင်းသည်။ ။ အထက်လူကြီးများက ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသော ရဲဘော် ရဲဘက်အတွက် ကြီးမားစွာ စာနာရိုင်းပင်းပြီး ရန်သူစစ်တပ်ဘက်မှ တပ်သားဖြစ်နေသော် လည်း Ellicombe ၏ သားဖြစ်နေသည့် အတွက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုသည်။ ။

တစ်စိတ်တစ်ဒေသဆိုရာတွင် စစ်တီးဝိုင်းဖြင့် လွမ်းချင်းတီးရန် ခွင့်မပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ။ အတီးသမားတစ်ယောက်သာ ခွင့်ပြုမည်ဟု ပြောသည်။ ။ ထိုအတီးသမားကို Ellicombe မှ ရွေးချယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ။

Ellicombe က သူ့သားအိတ်ကပ်မှ ရထားသည့် စာရွက်ကို သူ့လက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ။ ထိုစာရွက်တွင် သူ့သားက မူရင်းတေးသီစပ်မှုကို ရေးခြစ်ထားသည်။ ။ ယင်းသည် သူ့သား၏ အမွေအနှစ်ဖြစ်သည်။ ။ Ellicombe က သူ့သားကဲ့သို့ဂီတပါရမီ မရှိပါ။ သို့သော် အဖေတစ်ဦး၏ ဝမ်းတွင်းအသိက အားကောင်းသည်။ ။ သူက ခရာမှုတ်စစ်သည် တစ်ဦး ရွေးချယ်ပြီး သူ့သား၏ တေးသီချင်းကိုတီးမှုတ်စေသည်။ ။ သားဖြစ်သူကို နောက်ဆုံးချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်းအနေဖြင့် ဖြစ်သည်။ ။

Ellicombe အနေဖြင့် သား၏ တိုတောင်းသောဘဝကို အမှတ်တရဖြစ်စေလိုသည့် ဆန္ဒသည် သူ့မျှော်လင့်ထားသည်ထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော ဖြည့်ဆည်းမှုရှိသွားသည်။ ။ သား၏ တေးသွားကို တစ်ခါတီးမှုတ်ပြီးလျှင် မေ့သွားရန်သာရှိသည် ဟု ထင်ထားခဲ့သည်။ ။ သူမသိခဲ့သည်မှာ ထိုကြေမွနေသော တေးသွားစာရွက်ကို သွေးစွန်းနေသောသား၏ အပေါ်အကျီမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည့် အချိန်မှ စပြီး နှစ်လို့ ဖွယ် တေးသွားတစ်ခုကို မွေးထုတ်လိုက်ခြင်း သဖွယ်ဖြစ်ပြီး ယင်းတေးသွားသည် ခေတ်အဆက်ဆက် ရှင်သန်ခဲ့သည်။ ။

နှစ်များ တစ်လျှောက်တွင် သား၏ မမေ့နိုင်သောတေးသီစပ်မှုသည် အမေရိကအတွက် အမွေအနှစ်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ စိတ်ထဲတွင် စွဲထင်ပြီး ရင်းနှီးနေသော ထိုတေးသွားသည် ယခုအခါ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာဈာပနများ ၊ ပန်းခွေချခြင်းအခမ်းအနားများ ၊ အထိမ်းအမှတ်ပွဲများ နှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်နေသည်။ ။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တပ်စခန်းများ တွင် တစ်နေ့

တာ ပိတ်သိမ်းချိန်၌ တီးမှုတ်သောတေးသွားလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံ၏ သမိုင်းနှင့် ရိုးရာဓလေ့များ ထဲသို့ မလွဲမသွေ ဝင်ရောက်နေ ရာယူခဲ့သော ထိုမြတ်နိုးဖွယ်တေးသွားသည် ယနေ့ လူအများ သိကြသည့် 'Taps' ဆိုသည့် တေးသွားပင်ဖြစ်သည်။ ။

*

အမှတ်တရ

ကျွန်မအဖေသည် သံယောဇဉ်နှင့် တွယ်တာမှုခံစားချက်ရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူကတော့ ဝန်ခံမည်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ယင်းခံစား ချက်သည် သူ့အတွက်အရေးကြီးသည် ။ ပစ္စည်းတစ်ခု၏ ငွေကြေးတန်ဖိုးထက် ယင်း၏ နောက်ကွယ်မှ အဓိပ္ပာယ်ကို သူက ပိုပြီး အလေးထားသည်။ သူ၏ ထိုခံစားချက်ကို သက်သေပြသောဖြစ်ရပ်တစ် ခုသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ် အတော်ကြာက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလက ကျွန်မ၏ အဘွားသေဆုံးသည်။ သူက ဖလော်ရီဒါရှိ မြို့ငယ်ကလေးတစ်မြို့တွင် နောက်တွဲယာဉ်လူနေအိမ်တစ်လုံးဖြင့်နေထိုင်သည်။ အိမ်အတွင်း၌ နှစ်များ တစ်လျှောက် အခြားလူအများ စုကဲ့သို့ပင် ဗြိတိန်စဉ်းတောင်း အတော်များများ စုပုံလာသည်။ အခြားသူများက ဗြိတိန်စဉ်းတောင်းဟု သတ်မှတ်သော်လည်း အဘွားအတွက်တော့ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။

ကျွန်မအဖေသည် နာရေးအတွက် ကယ်လီဖိုးနီးယားမှ လေယာဉ်ဖြင့် လာသည်။ ကျွန်မ ဦးလေးက ဂျော်ဂျီယာမှ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် လာသည်။ ရောက်သည် နှင့် ဦးလေးနှင့် သူ့ဇနီးတို့ က ကျွန်မအဘွား၏ ပစ္စည်းများကို မွှေနှောက်စုပုံပြီး လွှင့်ပစ်ဖို့ ထုပ်ပိုးသည်။ အဖေက အဘွား၏ နောက်တွဲယာဉ်တွင် ခေတ္တနေသည်။ ညရောက်သည် နှင့် အဖေက လွှင့်ပစ်ဖို့ ထုပ်ပိုးထားသည့် အိတ်များကို ပြန်လည်စိစစ်ပြီး သူသိမ်း

ထားလိုမည့် ပစ္စည်းပါ မပါ ရှာကြည့်သည် ။ အိတ်တစ်လုံးတွင် အဘွား
ရှိစဉ်က သူ့မီးဖိုချောင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားပြီး အသီးအရွက်များ ထည့်ထား
လေ့ရှိသည့် သုံးဆင့်နန်းကြိုးခြင်းတောင်းတစ်လုံးကို တွေ့သည် ။
တန်ဖိုးကြီးသည့် ပစ္စည်းတော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အဖေအား အဘွား
ကို အမှတ်ရစေသည် ။ သို့နှင့် ထိုခြင်းတောင်းကိုထုတ်ယူထားလိုက်ပြီး
သူကယ်လီဖိုးနီးယားသို့ပြန်သောအခါ သူနှင့် အတူ ယူဆောင်သွားသည်
။

လူတိုင်းက ရှာမတွေ့တော့သည် မှာ အဘွား၏
မင်္ဂလာလက်စွပ်ကွင်းအစုံဖြစ်သည် ။ ကျွန်မ မှတ်မိသရွေ့အဘွားက ထို
လက်စွပ်များကို ဘယ်သောအခါမှ ချွတ်လေ့ချွတ်ထမရှိပါ။

သူသေဆုံးသောအခါ သူ့လက်တွင် ထိုလက်စွပ်များကို မဝတ်ထားပါ
။ အဘွားကို မသင်္ဂြိုဟ်မီ မိသားစုဝင်အားလုံး ထိုလက်စွပ်များကို ရှာကြ
သည် ။ အဘွားအနေဖြင့် သူ့လက်တွင် ထိုလက်စွပ်များကို ဝတ်သွားလို
မည်ဟု မှန်းဆမိကြ၍ ဖြစ်သည် ။ ထူးဆန်းသည် ။ သူဘယ်မှာ ထားသ
ည် မည်သူမှ မသိပါ။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဦးယူသွားခြင်းလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။
တန်ဖိုးမကြီးသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်လေးနက်မှုတန်ဖိုးရှိသည် ။

လက်စွပ်များကိုရှာမတွေ့ဘဲ အဘွားကိုသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရသည် ။ လူတို
င်းလည်း အိမ်ပြန်သွားကြသည် ။ ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ
ကျွန်မအဖေက ကျွန်မထံ ဖုန်း ဆက်ပြီးလက်စွပ်များကို တွေ့ပြီဟု ပြော
သည် ။ ကျွန်မ အံ့အားသင့်ပြီး ဘယ်မှာ တွေ့လဲ မေးလိုက်သည် ။ အဖေ
က ပြောသည် ။ သူတစ်မနက် ကော်ဖီသောက်နေစဉ် အဖွား၏
သုံးဆင့်ခြင်းတောင်းကို စိုက်ကြည့်နေမိသည် ။ ထိုအခါ တောင်းတွင် တ
စ်ခုခုကပ်ထားသည် ကိုသတိပြုမိသည် ။ သေချာကြည့်လိုက်သောအခါ

လက်စွပ်များ ဖြစ်နေပြီး ခြင်းတောင်းသို့ တွယ်ချိတ်များ ဖြင့် သေချာဖိ
ကပ်ထားသည်။ ။

ရယ်စရာကောင်းသည်။ ။ သို့သော် အဖေပြောပြချိန်တွင် အဘွား သူ့
လက်စွပ်များကို ခြင်းတောင်းသို့ဖိတွယ်နေသည် ကို ကျွန်မ မြင်ယောင်မိ
သည်။ ။ ထိုနေရာတွင် သိမ်းထားလျှင် လုံခြုံမည်ဟု အဘွား ထင်မှတ်ခဲ့ပုံ
ရသည်။ ။ သူမှန်သည်။ ။

ယနေ့အထိ အဘွား၏ သုံးဆင့်ခြင်းတောင်းကို အဖေမီးဖိုချောင်တွင်
ချိတ်ဆွဲထား လျက်ရှိသည်။ ။

Nicole Mohrman

*

ဆွေမျိုးဆက်

ကျွန်မ ပြောပြလိုသည့် ဇာတ်လမ်း ဘယ်ကစရမည် ကျွန်မ သေချာမသိပါ။ ဖြစ်နိုင်သည် မှာ ထိုဇာတ်လမ်းသည် ကျွန်မထံသို့ ရောက်လာသည့် ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ Miskole မြို့မှ ကျွန်မ၏ ဘီများ ဖြစ်သည့် Mr.&Mrs. Yitzchok Klein တို့ ၏ ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ဓာတ်ပုံအဟောင်းတစ်ခုမှ စတင်သည်။ သူတို့ သည် ကျွန်မမိခင်၏ အဘွား Katharine (Golda) Glasser ၏ မိဘများ ဖြစ်သည်။ သိရသရွေ့ ထိုဓာတ်ပုံကို ကျွန်မပြည်ပရောက်နေသဖြင့် မတက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည့် Glasser မိသားစု ပြန်လည်ပေါင်းဆုံပွဲတွင် ဝေငှခြင်းဖြစ်ပြီး မတက်ရောက် နိုင်သူတို့ ထံသို့ စာတိုက်မှ ပို့ပေးသည်။

ဓာတ်ပုံရောက်လာသည့် အခိုက်အတန့်သည် ကျွန်မအတွက် အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မအစွဲရေးနိုင်ငံတွင် နှစ်နှစ်နေထိုင်ပြီး နေရပ်သို့ပြန်လာချိန်ဖြစ်သည်။ ဂျေရှု စလမ်တွင် ကျွန်မ ဂျူးသင်တန်းကျောင်းတစ်ခုတက်ရောက်ပြီး ကျွန်မ၏ ဇာစ်မြစ်ကို ရှာဖွေခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ မေးခွန်းများ စွာနောက်ဝယ် ကျွန်မ၏ ယုံကြည်ချက် လေးနက်ခိုင်မာလာပြီး ကျွန်မသည် ပုစွန်ထုပ်စားသည့် ကယ်လီဖိုးနီးယားမှ တက်ကြွလွတ်လပ်သူတစ်ဦးအဖြစ်မှ (ဂျူးဘာသာတရားနှင့် အညီ ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ထားသော) ကော်ရှာဟင်းလျာများ ကိုသာ စားသုံးပြီး ဥပုသ်ဆောက်တည်သည့် ပိုမိုတက်ကြွလွတ်လပ်သူတစ်ဦးအဖြစ်သို့ စွန့်စား ပြောင်းလဲလိုက်သည်။

ရောက်လာသည့် ဓာတ်ပုံသည် ထိုခေတ်အခါက အခြားမြောက်မြားလှစွာသော ဓာတ်ပုံများ နှင့် တူသည် ။ ပန်းစက္ကူကပ်ထားသည့် နံရံရှေ့တွင် တည်ကြည်စွာရပ်နေသည့် ဇနီးမောင်နှံပုံမျိုး ဖြစ်သည် ။ ကျွန်မ၏ဘေးဖြစ်သူက ဒူးဆစ်ဖုံးကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသည် ။ အဖျားနှစ်ဖက်ကော့ နှုတ်ခမ်းမွေးရှိပြီး ဆေးတံရှည်ကို ကိုင်ထားသည် ။ ဇနီးသည် ကကြမ်းပြင် အထိရှည်လျားသော ဂါဝန်ကိုဝတ်ထားသည် ။ ခါးတွင် ရှေ့ဖုံးခါးစည်းဝတ်ထားသည် ။ ကျွန်မအာရုံကိုဖမ်းစားသည် က သူ၏ ပုတီးစေ့စီခြယ်ထားသော ခေါင်းဆောင်းဖြစ်ပြီး ယင်းပုံစံမျိုးကို ဂျူးဘာသာစောင့်စည်းသူများ သာ အသုံးပြုလေ့ရှိသည် ။ ကျွန်မ သူတို့ အကြောင်းသိချင်ဇော ပိုမိုပြင်းထန်လာသည် ။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် Glasse r မိသားစုပေါင်းဆုံပွဲကို ချီကာဂိုမြို့ Skokie Hilton တွင် ကျင်းပမည်ဟု သိရသောအခါ ကျွန်မ ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံပါ။

ပြန်လည်ပေါင်းဆုံပွဲတွင် ကျွန်မဘီများ အကြောင်း ဘာမှ ထပ်မံသိရသဖြင့် ကျွန်မ စိတ်ပျက်မိသည် ။ သို့သော် ကျွန်မ၏ ဝမ်းကွဲမောင်နှမများကို ကျွန်မ၏ ဘီများ ဘယ်နေရာတွင် မြေမြှုပ်ခဲ့သနည်း မေးသည့် အခါ တစ်ဦးက Waldheim ဂျူးသုသာန်တာဝန်ခံမှ ထုတ် ပေးခဲ့သောပြေစာတစ်ရွက်ကို ထုတ်ပြသည် ။ ထိုသုသာန်သည် ချီကာဂိုတွင် ပင် ရှိသည် ။ စာရွက်ပေါ်တွင် ကျွန်မဘေး ဂျူးဇက်ကိုမြှုပ်နှံခဲ့သည့် မြေကွက်နှင့် အကန့်နိပါတ်ကို ဖော်ပြထားသည် ။

ပေါင်းဆုံပွဲသည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြီးဆုံးသည် ။ ကျွန်မက နယူးယောက်ကို ထိုညနေက ပြန်ရမည်ဖြစ်သည် ။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မတည်းခိုသည့် အိမ်၏ အိမ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည့် ဂျူးဓမ္မဆရာ Mr. Lasovsky နှင့် ဇနီးတို့ က ကျွန်မ မငြင်းဆန်နိုင်သည့် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ကမ်းလှမ်းသည် ။ ကျွန်မ၏ လေယာဉ်လက်မှတ်ကို ရက်ရွှေ့နိုင်မည်ဆို

လျှင် ဂျူးဓမ္မဆရာက တနင်္လာနေ့ သူ့အ လုပ်သွားချိန်တွင် ကျွန်မကို Wal
dheim သုသာန်သို့ခေါ်သွားပြီး ကျွန်မ၏ ဘေးအားမြှုပ်ထားသည့် မြေပုံ
ကို လိုက်ရှာပေးမည်ဟု ပြောသည် ။ လေယာဉ်လက်မှတ်ရက်
ရွှေ့ရန်ကြိုးစားခြင်းသည် အချည်းနှီးပင်။ ထိုအခါ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မပင်
အံ့အားသင့်သည် ၊ ကျွန်မ လက်မှတ်ကိုအဆုံးခံလိုက်သည် ။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်မနှင့် ဂျူးဓမ္မဆရာတို့ သည် သုသာန်တာ
ဝန်ခံ၏ ရုံးခန်း တွင် ရောက်နေကြသည် ။ ကျွန်မလက်တွင်
အဖိုးတန်ပြေစာကိုကိုင်ထားသည် ။ တွေ့ရှိချက် အရ ကျွန်မ၏ ဘေးဂျူး
ဇက်ကို မိသားစုမြေကွက်တွင် အခြားဆွေမျိုးများ နည်းတူမြှုပ်နှံခဲ့သည်
။ ကျွန်မဘေး၏ ဇနီး Katharine ကို အခြားအကန့်တစ်ခုတွင် မြှုပ်နှံခဲ့သ
ည် ဟု သိရသဖြင့် ကျွန်မ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွားသည် ။

သုသာန်မြေပုံကို လက်တွင် ကိုင်ပြီး Katharine ၏ မြေပုံကို
အရင်ရှာကြသည် ။ နာရီဝက်ခန့်ရှာပြီး နောက်မတွေ့သဖြင့် တာဝန်ခံထံ
သို့ ဖုန်းဆက်လိုက်သည် ။ သူက ကိုယ်တိုင်ထွက် လာပြီး ကူရှာပေးမည်
ဟု ပြောသည် ။ နောက်ထပ်ဆယ်မိနစ် ကုန်သွားပြန်သည် ။ သူ ရောက်
လာသောအခါ သူက ကူရှာပေးသည် ။ ဖြစ်ချင်တော့ ကျွန်မတို့ ရပ်နေသ
ည့် နေရာမှာ Katharine ၏ မြေပုံ၏ ဘေးကပ်လျက်တွင် ပင် ဖြစ်နေသ
ည် ။

ထိုမြေပုံနေရာတွင် ရပ်နေစဉ် ကျွန်မအနေဖြင့်ထူးဆန်းသော ရင်းရ
င်းနှီးနှီး ခံစားချက်တစ်ခုကို ရရှိသည် ။ ဘေးထံမ ကျွန်မတို့ ဆင်းသက်
လာခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူ့အကြောင်းဘာမှ မသိပါ။ သုသာန်လျှင် ကျ
ွန်မကို သူချစ်မှာ ပဲဟု ခံစားမိပြီး ဆုံးရှုံးမှုအတွက် ဝမ်းနည်းသည် ။ သူ
က အသက် ၄၄ နှစ်တွင် အူအတက်ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက်ကုသမှုခံယူရင်း

နာကျင်ခံစား သေဆုံးခဲ့သည် ။ သားသမီး ၁၁ ယောက်ကျန်ခဲ့သည် ။ တစ်ဦးမှာ ကျွန်မ၏ အဘွားဖြစ်သည် ။

သုသာန်တွင် ကျွန်မတို့ တစ်နာရီကျော်ကြာနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်မ မြန်မြန်ရှိခိုး ဆုတောင်းသည် ။ ဓမ္မဆရာ Lasovsky ကလည်း ကျွန်မ၏ ဘေးအတွက် ဆုတောင်းပေးသည် ။ သူ့အလုပ်သို့ရောက်ရန် နောက်ကျ နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဘေး၏ ခင်ပွန်းမြေပုံကိုလည်း ကူရှာပေးဦးမည် ဟု ပြောသည် ။

ဂျိုးဇက်မြေပုံကို ရှာရလွယ်သည့် အတိုင်းအဆနှင့် Katharine မြေပုံ ကိုရှာရခက် သည့် အတိုင်းအဆမှာ ညီမျှသည် ။ သူက မိသားစုမြေကွက် အတွင်း ရှိသည် ။ သေဆုံးပြီး Glassers မျိုးနွယ်စု၏ ဦးဆောင်သူဆိုသည့် မှာ သိသာသည် ။ မြင်ကွင်း၏ လှုံ့ဆော်ဖမ်းစားချက်အရ ယင်းသုသာန်မြေပုံများမှ ပြောပြနေသောဇာတ်လမ်းကို စိတ်မဝင်စားဘဲမနေနိုင်ပါ။ ။ ဂျိုးဇက်၏ မြေပုံအလယ်မှ ထိုးထွက်နေသည် မှာ ဟီးဘရူးစာအပြည့်ဖြင့်ရေးထားသည့် မြေပုံခေါင်းရင်းမှတ်တိုင်ဖြစ်သည် ။ ဓမ္မဆရာက ရှင်းပြသည် ။ ဂျိုးဇက်ကို မြေမြှုပ်သောသူ များ သည် ထုံးတမ်းစဉ်လာကို နားလည်သူများ ဖြစ်ပြီး သူတို့ ဘာလုပ်သည် ကို သူတို့ သိသည် ။ သို့သော် ဂျိုးဇက်ဆုံးပါးမှုနှင့် အတူ Glasser မိသားစု၏ ဂျူးနေထိုင်မှုစနစ်လည်း ဆုံးပါးသွားပုံရပေသည် ။ သူ့မြေပုံပတ်ဝန်းကျင်မှ အခြားမြေပုံများ တွင် ဂျူးဆက်နွယ်မှုတစ်ခုမှ မမြင်သာပါ။ ဟီးဘရူးနာမည်များ မဟုတ်သလို များများ စားစား ရေးမထားသည့် ဟီးဘရူး စာလုံးအချို့မှာ လည်း မှားယွင်းနေသည် ။

ဓမ္မဆရာနှင့် ကျွန်မတို့ သည် ဆုတောင်းပတ္တနာပြုကြသည် ။ ဓမ္မဆရာက ကွယ်လွန် ပြီးသူများ အတွက် Kel Rachamman ဆုတောင်းစာကို

ရွတ်ဖတ်ရာ ထိုစကားလုံးများ သည် သုသာန်တွင် စွဲကျန်နေသည့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း ထူထည်ကို ရိုက်ခတ်သည် ။ ကျွန်မတို့ နှစ်ဦးစလုံး အချိန်အတိုင်းအတာကို သတိမထားမိတော့ပါ။

ကျွန်မတို့ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ရှိနေစဉ် ဖြုန်းခနဲ သစ်ရွက်နင်း ခြေသံကို ကြားရသည် ။ ကျွန်မတို့ ရှိရာသို့ လူများ လာနေသည် ဟု သတိပြုမိသည် ။ သို့သော် ကျွန်မတို့ ရောက်နေသည့် နေရာမှာ သာမန်အားဖြင့် ဖြတ်ရိုးဖြတ်စဉ်လူသွားလမ်းတွင် မရှိပါ။ ထို့ပြင် မိသားစုမြေကွက်လည်း ဖြစ်သည် ။ ယခုလာနေသူများ သည် မည်သူများ ဖြစ်မည်နည်းဟု ကျွန်မတွေဝေသည် ။

ခြေသံများ နီး လာပြီးနောက် အသံတစ်သံက 'ရောက်ပြီ၊ ဒီမှာ ပဲ' ဟု အော်ပြောသည် ။ သက်ကြီးရွယ်အိုအမျိုးသားတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ကျွန်မတို့ ရှေ့မှ မြေပုံများကို လက်ညှိုးထိုးပြသည် ။ သူ့နောက်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လူငယ်တစ်ဦး ခြေရာခံလိုက်လာသည် ။

သုသာန်တွင် အခြားသူများ နှင့် တွေ့ဆုံလျှင် မည်သို့နှုတ်ဆက်ရမည်ဆိုသည့် ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းကို ကျွန်မမသိသည့် အလျောက် ကျွန်မတန်သွားသည် ။ 'ရှင်တို့ ဘယ်သူ့ကို လာကြည့်တာလဲ' ဟု မေးလျှင် ကောင်းမလား။ ယင်းသည် ဆီလျော်ပုံမရပါ။ ထို့ကြောင့် 'ရှင်တို့ ဒီမြေပုံတွေကိုလာကြည့်တာလား' ဟု မေးလိုက်သည် ။ 'ဟုတ်တယ်' ဆိုသည့်အဖြေကို ရသောအခါ ကျွန်မတုန်ရီစွာဖြင့် 'ရှင်တို့ ကဘယ်သူတွေလဲ' ဟု မေးလိုက်သည် ။ အဖြေမရပါ။ ကျွန်မ ထပ်မေးလိုက်သည် ။ 'ရှင်တို့ ဘယ်သူတွေလဲ'။ ထိုအသစ်ရောက်လာသူသုံးဦးသည် ကျွန်မနှင့် ဓမ္မဆရာထက် ပိုပြီးအံ့အားသင့်နေပုံရသည် ။

ကျွန်မအနေဖြင့် တစ်ခုခုရှင်းပြမှ အခြေအနေတိုးတက်မည်ကို ရိပ်

စားမိသဖြင့် ကျွန်မမိသားစုအကြောင်းကို အကျဉ်းချုံး ပြောပြလိုက်သည် ။ 'ကျွန်မနာမည်က Jeannie Silver ပါ။ ကျွန်မအမေ Jacquelyn က William Rice နဲ့ Jennie Glasser တို့ ရဲ့ သမီး ဖြစ်တယ်။ သူ့အဘွားက Katharine Glasser ဖြစ်ပြီး အဘိုးကဂျိုးဇက်ဖြစ်တယ်။ ဒါက ဂျိုးဇက်ရဲ့ မြေပုံပဲ' ဟု ပြောပြီး ဂျိုးဇက်၏ မြေပုံခေါင်းရင်းမှတ်တိုင်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည် ။ 'ကျွန်မရဲ့ ဘေး၊ အမေရဲ့ အဘိုးပေါ့'။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးက 'ကျွန်မရဲ့ အဘိုးလည်း ဖြစ်တယ်' ဟု ပြောသည် ။

မယုံနိုင်စရာပင်။ ကျွန်မရှေ့တွင် ရပ်နေသူသည် ကျွန်မအမေ၏ ညီမ ဝမ်းကွဲ Gloria ဖြစ်သည် ။ သူနှင့် သူ့ခင်ပွန်းတို့ သည် ခင်ပွန်း၏ မိခင်ဈာပနကိုတက်ရန်ချီကာဂိုသို့ လေယာဉ် ခရီးဖြင့်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည် ။ ထိုဈာပနသည် ကျွန်မနှင့် ဓမ္မဆရာတို့ Katharine ၏ မြေပုံကိုရှာနေစဉ် Waldheim သုသာန်၌ပင်ကျင်းပနေခဲ့သည် ။ ဈာပနပြီးသောအခါ Gloria ၏ မိဘများ အပြင် အသက် လေးနှစ်အရွယ်တွင် ဆုံးပါးသွားခဲ့သော သူ့မောင်ငယ် Sherwin တို့ ၏ မြေပုံတို့ ကိုလှည့်ကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည် ။ ယခုသူတို့ နှင့် ပါလာသော လူငယ်မှာ ကျွန်မ၏ မောင်ဝမ်းကွဲ Howard ဖြစ်ပြီး Gloria ၏ သားသုံးဦးအနက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သည် ။

ဖြစ်ရပ်က ပဉ္စလက်ဆန်သည် ။ မှတ်ဆိတ်ပျားစွဲခြင်းလည်း ဖြစ်သည် ။ ကျွန်မနှင့် ဓမ္မဆရာနှစ်ဦးစလုံးကို ကုန်တင်ရထားတစ်စီးဝင်တိုက်လိုက်သလို၊ နတ်မသလိုခံစားရသည် ။

ကျွန်မတက်ကြွမှုဖြင့် ကိုယ်စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းနေသည် ။ 'ကျွန်မနယူးယောက်မှာ နေတယ်' ဟု ဗလုံးဗထွေးပြောလိုက်သည် ။ 'ချီကာဂိုကို

မိသားစုပြန်လည်း ပေါင်းဆုံပွဲအတွက် လာခဲ့တာ။ ကျွန်မကားဆီသို့ပြေးပြီး မိသားစုပွဲမှ ရခဲ့သည့် စာအုပ်နှင့် ပြန်လာသည် ။ စာအုပ် တွင် Glasser ဆွေမျိုးဆက်ဇယားများ နှင့် နေရပ်လိပ်စာများ ဖော်ပြထားသည် ။ Gloria ၏ ဇယားပါသော်လည်း သူ့ကို မဖိတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ စာအုပ်ပါဖော်ပြချက်အတိုင်း 'Gloria Brown ၏ နေရပ်လိပ်စာမသိပါ' ဖြစ်နေသည် ။

ကျွန်မထိုသုသာန်နေရာတွင် ပင်မတ်တတ်ရပ်ပြီး Gloria ၏ မျိုးဆက်ဇယားကို ဖြည့်စွက်ရေးဆွဲလိုက်သည် ။ ယခုကဲ့သို့ အမှတ်မထင်တွေ့ဆုံရခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ဖမ်းဆုပ်ရန်လည်း ကြိုးစားကြည့်သည် ။ တစ်ခုခု အရေးတကြီးပြောဆိုရန်၊ လုပ်ရန် ရှိမည်ဟု ထင်သော်လည်း ဘာမှန်းတော့မသိပါ။ ထိုအခိုက်အတန့်ကို အချိန်ဆွဲထားလိုသော်လည်း မဖြစ်နိုင်မှန်းသိသည် ။ ထို့ကြောင့် အားလုံးလမ်းခွဲပြီး ပြန်ရန်အချိန်ကျရောက်လာသည် ။

သူတို့ မပြန်မီ Gloria က 'မိသားစုပေါင်းဆုံပွဲကို ဘယ်မှာ လုပ်ခဲ့တာလဲ' ဟု မေးသည် ။

'Skokie Hilton မှာ လုပ်တာပါ။ မနေ့ကပဲ ပြီးသွားတယ်'။

'ငါလည်း မနေ့က Skokie Hilton မှာ ရှိနေခဲ့တယ်' ဟု Gloria က ငယ်သံပါနှင့် အော်လိုက်သည် ။ သူ့ဆွေမျိုး ၂၀ ဦးခန့်လည်း ထိုနေရာတွင် ရှိခဲ့သည် ။ သို့သော် သူမသိခဲ့၊ မတွေ့ခဲ့ရပါ။

မိသားစုပေါင်းဆုံပွဲတွင် မည်သူများ ရှိခဲ့သနည်းဟု Gloria ကမေးသည် ။ ကျွန်မ စိတ်လှုပ်ရှားနေသဖြင့် အပြည့်အစုံမပြောပြနိုင်ပါ။ ထိုညနေက ကျွန်မအတွေ့အကြုံကို တစ်ယောက်ယောက်နှင့် အသည်းအသန်ဖလှယ်လိုသဖြင့် Jack Rassof ကိုစဉ်းစားမိသည် ။ ကျွန်မကို သုသာန်မြေ

ကွက်ပြေစာပေးလိုက်သူ မောင်ဝမ်းကွဲဖြစ်သည်။ ။

'ဒီနေ့ ငါဘာတွေတွေ့ကြုံခဲ့ရလဲပြောပြရင် ယုံမှာ တောင် မဟုတ်ဘူး ။ ငါ Gloria နဲ့ သုသာန်မှာ ဆုံခဲ့တယ်' ဟု ဆိုပြီး ထိုနေ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ။

Jack က စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီး 'Gloria Glasser လား။ ကျွန်တော် သူ့ကို ရှာနေ တာနှစ်ချီနေပြီ။ သူ့ချီကာဂိုက ပြောင်းသွားကတည်းက ခြေရာခံလို့ မရတော့တာ' ဟု ပြောသည်။ ။

'အင်း၊ အခုသူ Ohio က သူ့သားဆီကိုသွားနေတယ်' ဟု ကျွန်မပြောပြီး သုသာန်တွင် Gloria ပေးလိုက်သော ဖုန်းနံပါတ်ကို Jack အားပေးလိုက်သည်။ ။

ကျွန်မ ယနေ့တိုင် Gloria နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည်။ ။ Jack လည်း ထို့အတူပင်။ ကျွန်မ Gloria ၏ သားနှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံဖူးပြီး တတိယသားနှင့် လည်း စကားပြောဖူးသည်။ ။ မိသားစုအကြောင်းအရာများလည်း ဖလှယ်ဖြစ်ကြသည်။ ။ ကျွန်မတို့ သုသာန်တွင် တွေ့ဆုံမှုမှ တစ်ဆင့် နောက်ထပ် ဝမ်းကွဲမောင်နှမခြောက်ယောက်ခန့်နှင့် လည်း ဆက်သွယ်မိသည်။ ။

ကျွန်မအနေဖြင့် ဘိုးဘေးမြေပုံသို့ ဂါရဝပြုရန်သွားရောက်ခြင်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါသည် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသော ဆွေမျိုးများ နှင့် ထိုမျှလောက် ပြန်လည်ဆက်သွယ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။ ထိုနေ့က ဖြစ်ရပ်သည် ကျွန်မတို့ ၏ ယိုင်နဲ့ နေသော ဆွေမျိုးဆက်နှောင်ကြီးများကို ပြန်လည်ရှင်သန်စေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

